

Nieuwsbrief Den Haag e. o.

12 mei - 10 juni

Van de redactie

Door: Ria Edelman

Dit keer treft u een uitgebreide Nieuwsbrief, maar deze is in verband met de vakantie van Miriam van Dam, dan ook voor de komende 4 weken.

Voor de laatste keer het stukje 'Uit de kerkenraad' van de hand van Madzy van der Kooy. Zoals ze zelf in het daaropvolgende stukje schrijft, neemt ze in de komende Algemene Vergadering op woensdag 14 mei afscheid als secretaris van de kerkenraad. Zelf heb ik eerst als redactie van 'Op de hoogte' en nu van de Nieuwsbrief, jarenlang buitengewoon plezierig met Madzy samengewerkt. De positieve stukjes die ze schreef en altijd tijdig instuurde, werden breed gewaardeerd, daarnaast was ze altijd goed geïnformeerd en een vraagbaak voor de redactie.

Madzy bedankt!!!

U treft de aankondiging van 4 kerkdiensten, waaronder de pinksterdienst en een dienst met ds. Martijn Junte. Ook kunt u nu weer uw Douwe Egberts bonnen ten behoeve van de Voedselbank inleveren. De overdenking is dit keer verzorgd door ds. Rob Esveld. In verband met Pinksteren willen we het lied van Johan Barnard: 'Wat zijn de goede vruchten', ook graag met u delen.

Op 29 mei zal Marthe de Vries de uitgestelde Uytendogaert lezing verzorgen. Dit keer via zoom, waarvoor u van harte bent uitgenodigd. Op vrijdag 14 mei gaan we samen weer wandelen, nu in Park Oosterbeek en Landgoed Clingendael.

Ds. Antje van der Hoek gaat met studieverlof en geeft ons een toelichting op haar onderwerp: 'Natuur als bron van Christelijke spiritualiteit'. Joke Tujan beschrijft in haar bijdrage 'Koffie met koek deel 2', hoe zij - tussen het bakken door - remonstrant werd.

Over Pinksteren en het belang van wonderen, gaat dit keer de bijdrage van Bram Rutgers van der Loeff. Oplettende lezers zullen raakvlakken zien met Brams bijdrage van 2 mei over Martha, Maria en het Nieuwe Normaal. Ons redactielid

Peter Kelderman beluisterde eerder de lezing van Hans Alma en deze sloot naadloos aan op de bijdragen van Bram, vandaar dat hij ons er in dit verband nog even aan herinnert.

We eindigen de Nieuwsbrief weer met een Coronababbel, wederom uit het leven gegrepen.

We wensen u een goede Pinksteren en hopen van harte, dat we achteraf kunnen zeggen, dat Pinksteren weer een nieuw begin was. Zullen we daar samen op vertrouwen?

Uit de kerkenraad

Door Madzy van der Kooij, secretaris

De persconferentie van gisteravond heeft voor het gemeenteleven geen gevolgen: nog geen kringen en koffie dus. Hopelijk dat sommige versoepelingen voor individuele leden wel positief uitpakken, maar voor ons als gemeente helaas niet. De kerkenraad heeft in het afgelopen jaar geregeld een korte vergadering gehouden na afloop van zo'n persconferentie. Ik hoorde gisteravond, dat het de 32e keer was: gelukkig hebben we geen 32 extra kerkenraadsvergaderingen gehad!

Toch een lichtpuntje, al heeft dat niet met de versoepelingen te maken, maar met onze toegenomen digitale vaardigheden. De Uytendogaertlezing van 29 mei, te houden door ds. Marthe de Vries gaat via ZOOM door - we hopen op veel luisteraars (zie verderop in de Nieuwsbrief).

De lezing begint om 10:30 uur. U hoeft alleen maar op de link te klikken en u kunt deelnemen.

Vakantie

Door: Miriam van Dam

De administratie is op Hemelvaartsdag 13 mei gesloten.

Vanaf maandag 17 mei tot 6 juni is Miriam van Dam met vakantie. Dit betekent dat er de komende weken niet op alle dagen bezetting is op de administratie.

Op de dinsdagen en de vrijdagen is er niemand aanwezig.

De bezetting ziet er als volgt uit: op de maandag, woensdag en op donderdag is de administratie bemenst tot 12.00 uur.

Voor dringende zaken kunt u, als er niemand aanwezig is, contact opnemen met de secretaris van de kerkenraad (06-21232696) of met een van de predikanten.

Op maandag 7 juni is Miriam van Dam er weer.

Vanaf eind mei ga ik met 'pensioen'

Door: Madzy van der Kooij

Na ruim 6 jaar notuleren en iets korter het verzorgen van de rubriek "Uit de kerkenraad" ga ik deze maand met pensioen. Het secretariaat is nogal een klus en het gaf vaak veel voldoening, al heb ik ook wat hobbels op mijn pad gevonden. Er is voornamelijk heel hard gewerkt, soms heel hard gelachen en af en toe verliep het moeilijk.

Hoewel de vrijheid nu lonkt, ik zal een aantal dingen zeker ook erg missen, want ook hier geldt: "Partir c'est mourir un peu". Vervelen zal ik mij niet: schrijvers blijven maar mooie boeken schrijven en die kan ik zeker niet allemaal lezen. Ooit gaan hopelijk schouwburgen, musea, bibliotheken weer open, dus ook daar zal ik mij aan laven!

Pensioen is eigenlijk niet de juiste term: ik neem een jaar een sabbatical, en dat betekent, dat ik dus minstens een jaar niets doe in de gemeente, behalve contactlid zijn, een functie, die er een beetje bij ingeschoten is – ik ben op dat gebied mijn leven aan het beteren.

De kerkdienst zal ik ook blijven bezoeken en wie weet, mogen we over een tijdje weer meer bij elkaar komen en dan zal ik bekijken, waar ik aan ga deelnemen.

Ik ben erg blij, dat er in de persoon van Betty Renssen een goede opvolgster is gevonden.

Ik wens haar veel plezier in deze rol.

Kerkdiensten tot en met 6 juni

Zondag 16 mei, 10.30 uur

Voorganger: De heer André Meiresonne

Organist: Hans Jacobi, zang Frederiek Muller

Bij deze kerkdienst zijn maximaal 30 bezoekers welkom. Aanmelden is verplicht. Dat kan via onderstaande link.

[Klik hier om u aan te melden voor de kerkdienst.](#)

De kerkdienst is live, of terug te kijken via [Kerk TV](#) en na afloop napraten via [Zoom](#).

Als u hieronder op meer lezen klikt, kunt u informatie vinden over André Meiresonne.

[Lees meer](#)

Zondag 23 mei, 10.30 uur Pinksteren

Voorgangers: ds. Antje van der Hoek en ds. Reinhold Philipp

Thema: *De vreugd van de Geest*

Organist: Hans Jacobi, zang: Frederiek Muller

Bij deze kerkdienst zijn maximaal 30 bezoekers welkom. Aanmelden is verplicht. Dat kan via onderstaande link.

[Klik hier om u aan te melden voor de kerkdienst.](#)

De kerkdienst is live, of terug te kijken via [Kerk TV](#) en na afloop napraten via [Zoom](#).

Als u hieronder op meer lezen klikt, kunt u meer informatie vinden over de kerkdienst.

[Lees meer](#)

Zondag 30 mei, 10.30 uur

Voorganger: ds. Martijn Junte

Organist: Hans Jacobi, zang Frederiek Muller

Bij deze kerkdienst zijn maximaal 30 bezoekers welkom. Aanmelden is verplicht. Dat kan via onderstaande link.

[Klik hier om u aan te melden voor de kerkdienst.](#)

De kerkdienst is live, of terug te kijken via [Kerk TV](#) en na afloop napraten via [Zoom](#).

Als u hieronder op meer lezen klikt, kunt u meer informatie lezen over ds. Martijn Junte.

[Lees meer](#)

Zondag 6 juni, 1030 uur

Voorganger: Reinhold Philipp

Organist: Hans Jacobi, zang
Frederiek Muller

Bij deze kerkdienst zijn maximaal 30 bezoekers welkom. Aanmelden is verplicht. Dat kan via onderstaande link.

[Klik hier om u aan te melden voor de kerkdienst.](#)

De kerkdienst is live, of terug te kijken via [Kerk TV](#) en na afloop napraten via [Zoom](#).

Collecte tweede kwartaal

De collecte is in het tweede kwartaal bestemd voor [Stichting Madalief](#).

Zie hieronder.

U kunt uw donatie overmaken naar rekening:
NL 93 INGB 0000 0063 97 van de kerk onder vermelding van: Collecte Stichting Madalief.

Voor de betaling van de collecte kunt u ook de QR code hieronder gebruiken.

Onze hartelijke dank!

DOUWE EGBERTS

Door: Ninon Vercoutre

Lieve Mensen,

De Diaconale Commissie heeft na overleg met de Voedselbank Haaglanden besloten om vanaf

heden het gehele jaar door de Douwe Egberts bonnen weer in te zamelen.

Vorig jaar ontving de Voedselbank ruim 1 miljoen van deze bonnen en hierdoor kreeg de Voedselbank gratis een grote hoeveelheid pakken koffie. Deze pakken koffie kwamen terecht bij de mensen die wekelijks hun voedsel halen bij de Voedselbank.

Voor ons een kleine moeite om deze bonnen even uit te knippen en t.z.t. in de kartonnen doos te stoppen die in de hal van de kerk staat.

Namens de Diaconale Commissie onze hartelijke dank.

Ons pastorale team staat voor uw klaar

U kunt hen bereiken op:

Antje van der Hoek: telefoon: 0252-211204,
e-mail: hoekpred.remodenhaag@gmail.com

Reinhold Philipp: telefoon: 070-3878732,
e-mail: reinholdphilipp@freedom.nl

Geduld is een schone zaak

Door ds. Rob Esveld

Wij leven momenteel in een bizarre tijd die veel van ons vraagt. Velen zullen deze tijdsperiode als eenzaam ervaren. Anderen zullen het vandaag de dag saai vinden en tegen de lockdown in opstand komen. Maar de meesten zullen vooral een gevoel van geduld proberen op te brengen. Maar geduld hebben is niet iets dat ons gemakkelijk afgaat in de cultuur waarin we leven. Want geduld staat onder druk in een cultuur die getypeerd wordt door haast. Dit wordt fraai geïllustreerd door de uitdrukking: 'een ogenblik geduld alstublieft'. Deze woorden hebben doorgaans meer te maken met een automatisme dan met een vriendelijk verzoek.

Wanneer alles het karakter krijgt van 'klaar terwijl u wacht', wordt geduld een notie die nauwelijks of niet beoefend wordt. Wanneer geduld desondanks noodzakelijk blijkt te zijn,

zoals bij het bestrijden van een pandemie, zijn de verwarring en ontredde des te groter. In de wijsheidsliteratuur in de Bijbel wordt geduld aangeprezen als de juiste levenshouding. Het getuigt van inzicht om geduld te betrachten; omgekeerd geldt: wie kort aangebonden is en onbesuisd optreedt, stapelt de ene dwaasheid op de andere. Het boek Spreuken (15,18) houdt ons voor: 'Een heethoofd brengt ruzie teweeg, maar de geduldige laat de twist bedaren'.

Ook in het Nieuwe Testament komt geduld ter sprake. In de brief aan de Galaten (5,22) wordt geduld in nauw verband gebracht met goedheid, zachtmoedigheid en liefde. En in de bekende tekst van Paulus (1Kor.13,4) over de liefde staat dat de liefde geduldig is. Geduld betekent dat je in de relatie tot de ander hem of haar je vertrouwen geeft en ondanks alles wat iemand je aandoet, het lang met hem of haar uithoudt. Geduld biedt ruimte tot verdragen en vergeving.

Maar ondanks al deze mooie teksten is het toch een hele opgave om geduldig te zijn in onze tijd die gekenmerkt wordt door haast en ongeduld. De tegeltjeswijsheid: 'Geduld is een schone zaak' is maar een gedeelte van de tekst. Eigenlijk staat er meestal: 'Geduld is een schone zaak, maar je moet er wel de tijd voor hebben'. En een pandemie vraagt veel tijd.

Inmiddels zijn we al een jaar bezig met aangepast gedrag. Ons geduld is bijna op. Bij velen is het al op, te zien aan de vele (illegale) bijeenkomsten en de agressie die naar buiten komt. Gelukkig zullen de meesten van ons deze gevoelens zeker niet hebben. Maar al met al duurt het best lang voordat er weer sprake is van een meer of minder normale wereld. Een wereld waarin er weer gewone kerkdiensten zijn en er weer een mogelijkheid is om elkaar te ontmoeten tijdens het voor velen zo belangrijke koffiedrinken. Wellicht is dan het enige dat ons rest om vertrouwen te hebben in de nabije toekomst. Een toekomst waarin God ons wenkt naar een toekomst van vrede, zoals onze Remonstrantse Geloofsbelijdenis ons voorhoudt. 'Want wij geloven in de toekomst van God en wereld, in een goddelijk geduld dat tijd schenkt om te leven en te sterven en om op te staan, in het koninkrijk dat is en komen zal, waar God voor eeuwig zijn zal: alles in allen'.

Wat zijn de goede vruchten

*Wat zijn de goede vruchten,
die groeien aan de Geest?
De liefde en de vreugde
de vrede allermeeft,
geduld om te verdragen
en goedertierenheid,
geloof om veel te vragen,
te vragen honderd-uit,
geloof om veel te geven,
te geven honderd-in,
wij zullen leren leven
van de verwondering:
dit leven, deze aarde,
de adem in en uit,
het is van Gods genade
en zijn lankmoedigheid.*

(Willem Barnard, lied 841)

Uytenbogaert lezing 29 mei, 10.30 uur via Zoom

Door ds. Marthe de Vries

Thema: Johannes Uytenbogaert

Uytenbogaert is de overkoepelende naam voor onze lezingen en cursussen. Hij was één van de eerste predikanten van onze gemeente in Den Haag.

Hij was de woordvoerder voor de remonstranten en het verzoekschrift, de 'Remonstrantie', dat de remonstranten in 1610 indienden bij de Staten van Holland was van zijn hand.

Uytenbogaert stond in met Johan Van Oldenbarnevelt, Prins Maurits en Hugo de Groot. Hij was een belangrijk figuur in een veelbewogen tijd.

Over hem zal Marthe de Vries een lezing verzorgen.

Vanwege de bijzondere omstandigheden kunt u deze lezing volgen via een zoom-sessie; vanaf 15 minuten voor aanvang zal deze open zijn.

[Klik hier om deel te nemen aan de lezing via Zoom.](#)

De lezing wordt u gratis aangeboden, maar u mag natuurlijk wel een vrijwillige bijdrage aan de gemeente overmaken.

Als u hieronder op meer lezen klikt, dan kunt u meer informatie lezen over de Uytenbogaert lezing.

Samen wandelen

Door: Ria Edelman

Komende **vrijdag 14 mei** gaan we weer wandelen, dit keer door de landgoederen Oosterbeek en Clingendael. Het wordt een beknopte wandeling van een kleine 4 km over vrijwel vlak terrein.

We verzamelen weer om **11.00 uur, deze keer op het Floris Arntzeniusplein 65** in Den Haag, dit is vóór de hoofdingang van het Nebo verpleeghuis.

Graag opgeven

bij: ria@mariaedelman.nl of tel: 06 54 902 754

Beide landgoederen hebben een rijke historie, die teruggaat tot de 17 e eeuw. We lopen meteen het Park Oosterbeek in. Spoedig treffen we de voormalige tuinmanswoning en daarachter prachtig aangelegde vijvers met zeer oud geboomte. Via verschillende bruggetjes wandelen we dan Clingendael binnen. Eerst via het voormalige koeienland en vervolgens langs de speeltuin en de Oud-Hollandse tuin met de fraaie terrastrap en pergola. Zo bereiken we ook het grote landhuis, dat in zijn oude luister fraai is gerestaureerd. Inmiddels zijn de bomen uitgelopen en hebben weer jonge groene blaadjes, staan veel rododendrons in bloei en is ook op de grond al een fraaie bloemenpracht te bewonderen.

Via het Fazantenbos en enkele bruggetjes verlaten we Clingendael weer en komen zo terug in Oosterbeek. Waar we nu aan de overkant van de vijvers teruglopen vanwaar we zijn gekomen.....

Studieverlof

Door: ds. Antje van der Hoek

Wat een luxe is het toch! Eenmaal per vijf jaar heb je als remonstrants predikant recht op drie maanden studieverlof. Daarvan zal ik in de maanden juni en juli mogen genieten. In overleg met de kerkenraad is besloten dat ik die derde maand nog ergens in het volgende jaar mag opnemen.

Onderwerp van dit studieverlof is iets dat al langer mijn belangstelling heeft: natuur als bron van christelijke spiritualiteit. In 2009 redigeerde ik met mijn Haagse voorgangster Marina Sloomans 'Zolang er mensen zijn op aarde', reflecties op de relatie tussen natuur en geloof (remonstrantse uitgave). Daar ging het onder meer over de spiritualiteit van het zonnelied van Franciscus van Assisi, over Hammarskjölds 'Merkstenen' en over natuurlyriek in gedichten van Ida Gerhardt.

Maar, waar de natuur bron kan zijn van christelijke spiritualiteit is er ook die andere kant van de medaille. Er wordt immers gezegd dat ook de christelijke traditie met haar ontgoddelijking van de natuur, transcendent godsbeeld, lineaire geschiedopvatting en antropocentrisme (Lemaire 2002; Lynn White jr. 1967) mens en natuur tegenover elkaar heeft geplaatst. Ook in de moderne Westerse wijsbegeerte is dat het geval. Zo spreekt de filosoof Van der Wal (2020) over de 'natuurvergetelheid van de moderne wijsbegeerte' met de mens als centrum en de natuur als voorraadschuur van hulpbronnen.

Zowel vanuit Bijbelwetenschappen/theologie als filosofie is hierover nagedacht. Daarbij blijken teksten uit bijvoorbeeld Genesis ook minder mensgericht te kunnen worden geïnterpreteerd. En blijkt de Bijbel rijk aan tal van natuurlijke metaforen en natuurlyriek in de

Psalmen, bij Jesaja, Job, de gelijkenissen et cetera. Als filosoof werpt de Brits-Australische denker Roman Kzmaric de prikkelende vraag op hoe we 'goede voorouders' dan wel kathedraaldenkers kunnen worden. Zo kan een andere omgang met het natuurlijk milieu, met energie- en grondstofverbruik, ook in onze levensbeschouwing gaan wortelen.

Zeker, wat je noemt een 'mer à boire'. Inspiratie put ik in dit verband vooral uit de Keltische spiritualiteit met haar sterke natuurverbondenheid. Met het oog op Pinksteren besluit ik daarom met twee strofen uit een lied uit de Iona-bundel, waarin de Geest als een wilde, ontembare gans (niet als brave duif!) wordt voorgesteld:

Een vogel, ze broedt, op de waterbaren.
Zweeft boven de chaos, tijdloos, leeg en woest.
Zij zucht en ze zingt, moeder van de schepping,
Brenkt ter wereld wat het Woord ten leven roept.

Zij klapwiekt en vliegt,
rust waar het haar goeddunkt.
Licht is zij, nabij, dan weer hoog in de lucht.
Zij huist in de schoot, heet het wonder
Welkom,
Onbevroede krachten brengt zij het licht.

Koffie met koek deel 2

Door: Joke Tupan

Op verzoek van Rachel die naar aanleiding van het zoomen na de kerkdienst begon met dit verhaal, schrijf ik nu deel 2. Hoe werd ik remonstrant en wat is mijn geschiedenis met bakken van koek.

Mijn vader stamt af van een bakkersfamilie en hij was een ster in het bakken van taarten en koeken. Een deel van zijn bakvormen heb ik overgenomen en vaak bakte ik dus de Groninger koek die bij mij wel wat bruiner uit de oven kwam dan op het plaatje in de vorige nieuwsbrief, donkerbruine suiker en veel kruiden.

Ons gezin was onkerkelijk. In het rooms-katholieke zuiden, waar we in de oorlog woonden, bestond dat eigenlijk niet en toen ik als 'bleekneusje' in maart 1945 naar Engeland werd

uitgezonden, waren alle kinderen in het kamp waar wij terecht kwamen katholiek of protestant. 'Niets' kenden ze niet, ik kwam daar op de Protestantse school en ik werd door de leidsters naar bed gebracht met een kruisje op mijn hoofd en een gebeden Ave Maria. De bevrijding waar wij in het Nederlandse kinderkamp 'Wilt heden nu treden voor God den Here' zongen, was in mijn ogen dan ook echt het werk van God. ('die daar nu onze vijand slaat terneer')

Thuis gekomen, wilde ik meer weten over die God en via de Vrijzinnig Christelijke Jeugd Centrale (voor mijn ouders een acceptabele groep) kwam ik in Apeldoorn - waar wij later woonden - in aanraking met een remonstrantse vriendin. Ik ging naar catechisatie bij een Vrijzinnig Hervormde predikant, maar de rechts georiënteerde Hervormde kerk van Apeldoorn, stuurde ons voor onze belijdenis naar Deventer of Epe.

Zo kreeg mijn vader ('in de kerk is altijd ruzie') toch een beetje gelijk, en koos ik voor de remonstranten die in mijn ogen al heel lang bestonden zonder ruzie en splitsingen; ik deed in 1953 mijn belijdenis in Arnhem. Een van de zeldzame keren dat mijn vader in een kerk was. Ik heb nooit spijt gehad van mijn keuze voor de remonstranten.

Later heeft Maria altijd mijn grote belangstelling gehad.

En wat het bakken betreft, een paar jaar geleden bij de dienst van Antje van der Hoek met een Molukse spreker en een Moluks koor, heb ik nog Roti Koekoes gemaakt, eigenlijk gestoomd brood, maar wel met suiker en eieren. Dat recept had ik weer via mijn Molukse familie geleerd. Bijna net zo gemakkelijk te maken als Groninger koek en even lekker bij de koffie.

Pinksteren en het belang van wonderen

Door: Bram Rutgers van der Loeff

Tweeduizend jaar geleden was Jeruzalem een internationaal ontmoetings- en handelscentrum: in het Pinksterverhaal uit Handelingen 2 worden vele landen en regio's genoemd van waaruit zich joden in Jeruzalem hadden gevestigd. Allen spraken zij hun eigen talen. En allen waren zij verwonderd - aldus onder meer de Naardense Bijbel - toen

zij met Pinksteren de verzamelde discipelen tot hen hoorden spreken: want ieder hoorde hen in zijn of haar eigen taal. Daarvóór waren zij al evenzeer verwonderd geweest over het gedruis dat veroorzaakt werd door de 'vuurtongen' die uit de hemel op de discipelen neerdaalden.

Twee wonderen dus, waarvoor het woord 'verwondering' als beschrijving van het gevoel van de omstanders heel passend is. Twee wonderen ook, die je kunt beschouwen als onlosmakelijk met elkaar verbonden, als twee kanten van dezelfde medaille: om mensen uit allerlei windstreken echt te kunnen bereiken, moet je vanuit je diepste, of juist hoogste bron geïnspireerd zijn.

Dat wonderbaarlijke persoonlijke aanspreken staat haaks op onze huidige cultuur en omgangsvormen. Max Weber gebruikte al in het begin van de vorige eeuw de term 'onttovering' om aan te duiden waar mechanisatie en specialisatie toe leidt: de wereld wordt plat, causaal en rationeel. En daarmee komt ook de mens op een Procrustesbed te liggen, wordt hij in een te nauwe dwangbuis gelegd. Wonderen horen niet bij zo'n wereld. Maar omgekeerd kun je ook zeggen: wonderen en wonderverhalen kunnen de mens alsnog bevrijden uit zijn dwangbuis, van zijn Procrustesbed.

Vaak heeft die dwangbuis tegenwoordig de vorm van een zogenaamd algoritme, een rekenmodel, computerprogramma of formule, waarin iedere burger wordt ondergebracht. Dat kan nooit helemaal lukken - of zelfs helemaal níet. Goede cijferaars en modellenmakers, statistici en ICT-ers weten dat. Het wordt bijvoorbeeld uitgedrukt in de zegswijze 'Je hebt kleine leugens, grote leugens en statistieken'. De leugenachtigheid van statistieken hoeft daarbij niet te zitten in de kwaliteit of juistheid van de cijfers, maar zit veelal in het gebruik van die cijfers, in de interpretatie ervan. Géén mens kan 'restloos' worden beschreven in een cijfer of een kort etiket: in het cijfer en achter het etiket zit een persoon. Voor wie niet beter weet: onherkenbaar verscholen.

Om de persoon achter het etiket tevoorschijn te halen, vergt als het ware een wonder. Een noodzakelijk wonder kun je zeggen, want ook al is bijna iedereen tegenwoordig in meerdere of mindere mate een ict-gebruiker, van de ict-beperkingen zijn maar weinigen zich goed bewust. Ook de overheid en vele bedrijven zijn simpelweg genoodzaakt om te werken met computermodellen, met algoritmes, met Big Data. Nuttig, maar niet alleenzalmakend. Een geloof in 'wonderen' en in 'hertovering' is minstens zo nuttig. En vooral ons geloof in ons eígen vermogen om dergelijke wonderen tot stand te brengen. Daar gaat het met Pinksteren om.

Van de redactie

Door: Peter Kelderman

Bram attendeerde ons eerder op de op 26 maart uitgesproken Vrijzinnige Lezing 'iets nieuws beginnen', door Hans Alma. De Redactie vond de Lezing goed passen in deze pinkster-Nieuwsbrief.

Volgens Bram is de Lezing voor velen boeiend en leerzaam om te beluisteren, met kernteksten ter ondersteuning, en steeds in korte fragmenten in beeld gebracht. 'Dat mag ook wel, want het is een stevig doortimmerd betoog, met vele (relevante en mooie) citaten en verwijzingen, waaronder trouwens ook gedichten.'

[Klik hier](#) om de lezing op Youtube te bekijken.

Hans Alma had het in haar lezing over het mogelijke vanuit het onmogelijke. [Lees hier een samenvatting van haar lezing](#)

Coronababbel

Door: Margreet Jonkers

Toen de coronacrisis begon, gingen velen hamsteren. Dat hebben wij niet gedaan, maar ik heb wel voor een paar dagen meer dan anders eten in huis gehaald... Dat doet me denken aan hetgeen we 22 jaar geleden in de kelder vonden toen we in dit

huis kwamen wonen: biscuits in blik en sigarettendoosjes, uit de oorlog. De geschiedenis van ons huis uit eind jaren '30 ken ik uit een boek over huizen uit deze buurt, dat mijn vorige tandarts geschreven heeft. Het gaat om 3-onder-1-kap, een zogenaamde 'stadsvilla'.

En laat nou één van mijn vroegere zangleerlingen hier tijdens de oorlog hebben gewoond! Ze zat op het VCL en haar ouders woonden in Naaldwijk. Door-de-week verbleef ze bij haar oom en tante op de Badhuisweg, dichtbij school. Die oom was tandarts en daarom had hij onder ons huis extra ruime kelders laten bouwen. In de kelder had hij zijn werkplaats, op de begane grond zijn tandartspraktijk en op de 1e verdieping hun woonkamer. (Vandaar dat er op onze grote slaapkamer parket ligt.) Leuk, he? Mijn leerling zat haar huiswerk te maken op onze logeerkamer op de 2e verdieping, en elke keer als ik daar uit het raam kijk, moet ik aan haar denken.

Heel iets anders: wat kunnen mensen toch verschillend zijn! Als ik een verstandige opmerking op gezondheidsgebied maak, weert mijn man me altijd af. Ik heb euthanasiepapieren, hij niet. Ik bedenk handigheidjes, hij piekert daar niet over...

Toch is het leuk om als stel verschillend in elkaar te zitten. Je vult elkaar allicht aan in veel opzichten en de evenwaardigheid kan goed in balans blijven. Tenminste... als je ook goede werkafspraken hebt! En als niet één van de twee invalide is en de ander mantelzorger... Ik begrijp goed hoe veel mensen in deze tijd overbelast raken.

Toen mijn man en ik nog werkten, hadden we afgesproken dat hij mij toch gewoon in bed zou leggen 's avonds als we ruzie hadden. Dat werkte heel goed. Vanaf ons pensioen hebben we onenigheden naar overdag verplaatst. En nu wij al dik meer dan 50 jaar getrouwd zijn, komen er bijna geen wrijvingen meer voor.

In de map voor de contactleden van wijk 1 heb ik tips voor mantelzorgers liggen. Zal ik die even delen? Daar gaat ie:

Titel: 'Geef uzelf eens een schouderklopje'.

- 1) Verzamel informatie
- 2) Houd een (digitaal) zorgdagboek bij als u de zorg deelt
- 3) Zorg voor een noodplan
- 4) Respecteer elkaars verwerkingsstijl
- 5) Vraag om hulp
- 6) Vergeef uzelf en uw fouten
- 7) Zet uzelf ook eens op de eerste plek
- 8) Maak regelmatig tijd voor uzelf vrij
- 9) Let op signalen van spanning en neem deze serieus
- 10) Leef bij de dag.

Ik kan voorbeelden uit mijn leven vertellen, maar dat ga ik lekker niet doen!

Over de Remonstranten

Geloof begint bij jou. Met de dingen die je meemaakt en de vragen die hierop volgen. Met de mensen die je ontmoet en de gesprekken die je hebt. Als geloof bij jou begint, dan is het ook van jou. Mag je er een eigen mening over hebben. Dingen ter discussie stellen. En zelfs de vrijheid nemen om niet alles te geloven.

[Lees verder](#)

Redactie: Peter Kelderman, Ria Edelman en Miriam van Dam.

Remonstranten Den Haag, Laan van Meerdervoort 955, 2564 AJ Den Haag
Website: <https://denhaag.remonstranten.nl> -E-mail: remondenhaag@hetnet.nl

Facebook: Remonstranten Den Haag

Telefoon 070 325 07 79